

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 156 — THÁNG 01 — 2011

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Cầu nguyện với Thánh Vịnh (THL) 2
- Năm Gia Đình và Giới Trẻ (Lê Đình Thông) 3
- Tam Điềm (Im. Giuse Mai Đức Vinh) 4
- Ngược dòng (Trần nguyên Duy K12) 6
- Thiên Thần Bảo (E.N.K23) 8
- Tạ ơn (NC) 8
- Lạc nhau (Anne NC) 9
- Năm mới - Khởi đầu mới (Phương Vy) 10
- Sinh hoạt Hậu Cursillo (Khối Hậu Cursillo) 11

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 13/02/2010
14g30—16g30

Họp mặt mừng Tết tại Clichy:

Chúa nhật 27/02/2010
14g30—18g30

Thánh Lễ lúc 15g00
và tiếp theo là tiệc trà vui Xuân

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Ngày đầu tiên thập niên thứ nhì của thế kỷ 21 đã được đánh dấu bằng một tiếng nổ long trời lở đất trước một thánh đường thuộc Giáo Hội Công Giáo Đông Phương Coptes tại thành phố Alexandrie, Ai Cập. 21 tín đồ đã bỏ mình. 97 người khác mang thương tích. Máu đã đổ ngay trong Nhà Chúa. Lòng hận thù, kỳ thị, quá khích đã và đang phá hoại công lý, hòa bình trong xã hội loài người. Từ Roma, Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI đã lên án hành động bỉ ổi này vì « nó đã xúc phạm đến Thiên Chúa và toàn thể nhân loại ». Thật đáng buồn là sự việc đã xảy ra ngay khi ngài gửi đi cho thế giới « Sứ Điệp Hòa Bình » với tiêu đề « Tự do tôn giáo, con đường dẫn đến hòa bình ». Hai ngàn năm sau khi vua Hêrôđê ra lệnh giết hại trẻ sơ sinh dưới 2 tuổi ở Bêlem và vùng phụ cận (Mt 2, 16) Người kế vị Phêrô vẫn còn phải kêu gọi « những nhà lãnh đạo thế giới bảo vệ người Công Giáo trước những sự lạm dụng và kỳ thị tôn giáo ».

Ở nước ta, lịch sử Phúc Âm Hóa mới bắt đầu trên 350 năm. Thế nhưng, ngay từ những trang đầu, người ta thấy máu đào các Thánh Tử Đạo đã tuôn chảy để bảo vệ Đức Tin mới được gieo mầm. Mầm sống đó, giòng máu đó đang còn chảy xiết trong huyết quản của những người kitô hữu Việt Nam cho đến ngày hôm nay và mãi mãi. Trong những ngày 4, 5, 6/01/2011 vừa qua, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam vừa tổ chức bế mạc Năm Thánh 2010 tại Linh Địa La Vang, nơi mà những người Công Giáo Việt Nam bị bức hại đã lần trốn tới đây để thờ Chúa, nơi mà trong thâm tâm của mỗi người kitô hữu đều suy tôn là « Trung Tâm Thánh Mẫu Toàn Quốc ». Năm Thánh đã được khai mạc tại Kẻ Sờ là cái nôi của Giáo Hội Việt Nam và bế mạc tại La Vang nơi Đức Trinh Nữ đã hiện ra và che chở đàn con bị bách hại. Điều này nhắc nhở cho chúng ta, con đường sống đạo để về với Thiên Chúa không phải là con đường trải đầy hoa gắm ; mà là con đường luôn hứa hẹn có những đau thương, cạm bẫy, thậm chí máu chảy đầu rơi. Chính Đức Kitô đã báo trước những chuyện đó cho chúng ta, những người được Ngài chọn làm môn đệ theo chân Ngài (x. Mt 10, 16-22).

Trong dịp cuối năm ngoái và đầu năm nay, Đức Thánh Cha đã đưa ra hai văn kiện quan trọng. Đó là tông huấn « Verbum Domini » (Lời Chúa) và Sứ Điệp Hòa Bình 2011. Mong rằng Trường Huấn Luyện sẽ có chương trình học tập để chúng ta nắm vững quan điểm và phương hướng của Giáo Hội. Đầu năm cũng là dịp để chúng ta hạ các quyết tâm cho riêng mình và cho tập thể. Phong Trào chúng ta đã có quyết tâm lớn lao đáng ca ngợi là sẽ tổ chức hai khóa Ba Ngày vào tháng 7 và 8/2011. Chúng ta phải bắt đầu ngay từ bây giờ bằng việc cầu nguyện, làm palanca và tiến hành các công tác chuẩn bị từ tinh thần đến vật chất cho hai khóa của chúng ta.

Năm hết, Tết đến, chúng ta sắp bước sang năm Tân Mão. Trước thềm Năm Mới, Văn Phòng Điều Hành xin kính dâng lên Đức Ông Linh Hưởng Giáo Phận, Quý Cha, Quý Thầy Linh Hưởng Phong Trào cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas và thân quyến những lời chúc An Khang, Thịnh Vượng, và tràn đầy Hồng Ân Thầy Chí Thánh và Mẹ La Vang là Đấng luôn phù hộ các giáo hữu.

Văn Phòng Điều Hành

GIÒNG MÁU ĐỨC TIN

Cầu nguyện với thánh vịnh

Sách Thánh Vịnh là một sưu tập thánh ca của Itraen và cũng là sách cầu nguyện chính thức của Giáo Hội Chúa. Như vậy, các thánh vịnh là những lời cầu nguyện tốt nhất vì là chân thật.

Chúng ta cần phân biệt, trong cầu nguyện cũng như trong đức tin, **sự thành thật** với **sự chân thật**. Trong sự thành thật chưa hẳn đã có sự chân thật. Vì sự thành thật thì chủ quan, còn sự chân thật thì khách quan. Người ta rất có thể thành thật ngoài sự chân thật, ngoài chân lý. Có nhiều hình thức chủ quan tôn giáo, trong đó, người ta lợi dụng Thiên Chúa hơn là tôn thờ Thiên Chúa. Nói như Luther nói : "On a le Dieu de sa foi" (người ta tin theo Thiên Chúa của mình). Có những tâm hồn cầu nguyện với tất cả lòng thành thật, nhưng Thiên Chúa của họ không phải là Thiên Chúa Cha được Chúa Giêsu mạc khải.

Lời cầu nguyện **chân thật** là lời cầu nguyện diễn tả sự chân thật về Thiên Chúa, sự chân thật về con người, và sự chân thật của tương quan giữa con người và Thiên Chúa. Ba sự chân thật ấy, tuy ba nhưng là một. Trong đức tin của người Kitô hữu có cả ba sự chân thật, tuy ba nhưng là một như vừa nói đến.

Vả lại đức tin là một hồng ân Thiên Chúa ban cho. Nếu Thiên Chúa đã có sáng kiến tuyệt hảo ban cho ta đức tin, Ngài cũng ban cho ta cách biểu lộ đức tin. Lời cầu nguyện là một cách biểu lộ đức tin. Do đó, lời cầu nguyện chân thật phải là lời cầu nguyện được linh ứng, đến từ Thiên Chúa. Vì thế Giáo Hội, nơi Chúa Giêsu Kitô ký thác toàn kho tàng Mạc Khải, đã đề nghị với con cái mình là những Kitô hữu, những lời để biểu lộ cách chân thật đức tin của mình. Những lời ấy chính là những thánh vịnh. Đây là công trình của Chúa Thánh Thần. Giáo Hội không chút thay đổi, đã nhận lấy lời cầu nguyện của It-ra-en làm lời cầu nguyện của mình.

Không đi vào trong cầu nguyện của Giáo Hội, chúng ta có nguy cơ cầu nguyện « sai », tuy rằng rất thành thật. Lòng khiêm nhường và tin tưởng làm cho người Kitô hữu ở mọi nơi, vào mọi thời luôn trung thành với truyền thống, một truyền thống có trước họ và vượt quá họ. Lối dạy dỗ của Giáo Hội xưa nay vẫn là một : đức tin và cầu nguyện cùng lớn lên và cùng trưởng thành trong huấn quyền mà Chúa Giêsu trao cho Giáo Hội.

Cầu nguyện với Giáo Hội bằng Thánh Vịnh làm chúng ta tránh khỏi được tính bảo thủ, tính địa phương, và bề ngoài. Vì Thánh Vịnh có tính hiện đại, có tính hoàn vũ và có tính bề trong.

Có tính hiện đại. Hiện đại là vì những từ dùng để cầu nguyện, tuy vẫn như xưa, nhưng mang lấy những ý nghĩa ngày càng súc tích hơn. Đáng Mêsia mà người Do thái xưa ca tụng và chờ mong, đối với người Kitô hữu, Đáng ấy đã đến, nhưng Nước Người vẫn còn đang khai triển. Giao Ước Cũ không ngừng chuyển thành Giao Ước Mới và Giao Ước Mới ngày càng thể hiện trong vinh quang. Trong Giáo Hội

vẫn còn sự tiên tri. Sự trưởng thành và sự thanh tẩy của Niềm Hy Vọng It-ra-en có giá trị gương mẫu cho niềm Hy vọng Kitô hữu.

Có tính hoàn vũ. Các thánh vịnh thường được xuất phát từ những đời sống cụ thể, từ những hoàn cảnh đặc biệt, như nghèo khổ, bệnh hoạn, bất công, lưu đày, phần uất trước sự dữ, trước tội lỗi. Do đó, các thánh vịnh ấy đã diễn tả chính con người, con người căn bản. Con người, tuy ở những nơi chốn, ở những thời kỳ có khác nhau chẳng, vẫn nhận thấy được chính mình trong các thánh vịnh ấy. Tính hoàn vũ của các thánh vịnh là thế. Nếu một người Do thái xưa, bị người bạn phản bội, làm cho mình khổ cực làm than, đã kêu lên Thiên Chúa với tất cả bất bình phẫn nộ, thì tất cả những nạn nhân của áp chế, bất công trong xã hội ngày nay luôn có thể dùng lại những lời ấy, để làm lời cầu nguyện cho chính mình.

Có tính bên trong. Các thánh vịnh gia, nhìn các dấu hiệu bên ngoài của thiên nhiên, của lịch sử, sự thịnh suy của Đền Thánh, cũng như của dân Itraen, để lần dò tìm đạt đến Thiên Chúa, nếu có thể được. Vì vậy, mọi lời trong thánh vịnh đều có thể hiểu một cách "bên trong" : những địch thù của người công chính là những cám dỗ hằng tấn công họ tự bên trong ; lưu đày là sống xa "chỗ ở trường cửu" không phải do tay người trần làm ra, nhưng là ở trên trời; phong cùi là tội lỗi ; hành hương là đời sống luôn kiếm tìm Thiên Chúa, v.v...

Sau hết, để nói lên tâm hồn tôn giáo của người Kitô hữu, có gì bằng lời của Thánh Vịnh, như Tv 50 :

*"Chúa chẳng ưa thích gì tế phẩm,
con có thượng tiến lễ toàn thiêu,
Ngài cũng không chấp nhận.
Lạy Thiên Chúa, tế phẩm dâng Ngài
là tâm thần tan nát,
một tấm lòng (kiêu ngạo) tan nát giày vò,
Ngài sẽ chẳng khinh chê."*

THL■

ĐHY ANDRÉ VINGT-TROIS NÓI VỀ ÔNG BÀ NỘI NGOẠI TRONG THƯ MỤC VỤ CỦA TỔNG GIÁO PHẬN PARIS

Trong phần thứ ba của thư mục vụ, ĐHY André Vingt-Trois bày tỏ mối quan tâm đến ông bà. Sau khi nhắc nhở ông bà nội ngoại là hoa trái thiêng liêng (fruit spirituel) của cộng đoàn giáo xứ, Ngài mời gọi mỗi người suy nghĩ thêm về thiên chức giáo dục của ông bà. Ông bà là gương mẫu đức tin và sống đạo (témoins de la foi et de la vie chrétienne). Ông bà cho con cháu mẫu mực về cuộc sống hiền hòa. Ông bà lắng nghe và khuyên dạy các cháu. Giáo xứ cần nâng đỡ và củng cố chức năng giáo dục đức tin của ông bà.

Thư mục vụ cho phép ta nhận định : Ông bà gìn giữ kỷ ức chung. Ông bà nối kết giữa quá khứ và tương lai đầy hứa hẹn qua cuộc sống hiện tại hiền hòa. Ông bà là gạch nối giữa các thế hệ. Ông bà giúp con cháu tìm được những giá trị đích thực của cuộc sống, bỏ ra bề ngoài kinh tế hào nhoáng. Sự thanh thân của ông bà mang lại sự hài hòa trong cuộc sống : tinh thần, vật chất, xã hội và thiêng liêng.

Hiện nay, Giáo hội công giáo có 532 nhà hưu dưỡng ở châu Phi, 3 456 nhà hưu dưỡng ở châu Á, 7 435 nhà hưu dưỡng ở châu Âu, 349 nhà hưu dưỡng ở châu Đại dương, trên tổng số 13 238 trung tâm giúp đỡ các bậc cao niên trên khắp thế giới. Mục tiêu hiện nay là tiến tới việc thế giới hình thành một xã hội chung sống giữa mọi lứa tuổi. Tòa Thánh đã đưa ra một số mục tiêu :

- thăng tiến tình liên đới giữa các thế hệ (promouvoir la solidarité entre générations) ;
- các bậc cao niên tham gia vào các quyết định quan trọng, về mặt gia đình cũng như xã hội (faire participer les personnes âgées aux prises de décision, au niveau familial aussi bien que social) ;
- (tại một số các quốc gia) : các người lớn tuổi được quyền săn sóc y tế, được mua thuốc với giá rẻ ;
- săn sóc những người lớn tuổi mắc bệnh tâm thần (Alzheimer) ;
- giúp các người cao niên có khả năng tự túc ;
- giúp những người lớn tuổi ý thức về sự tiến triển của xã hội hiện nay để họ không cảm thấy cô đơn ;
- giúp những người lớn tuổi biết sử dụng những tiến bộ khoa học ;
- tạo điều kiện để già trẻ lớn bé đối thoại và giúp đỡ lẫn nhau.

Sự quan tâm của Tòa Thánh đối với ông bà nội ngoại còn được thể hiện qua diễn từ của Đức Bênêdictô XVI trong phiên khoáng đại của Hội đồng Tòa thánh về Gia đình (2008) và cuộc viếng thăm của ngày 18-9-2010 tại nhà hưu dưỡng Saint-Peter.

□ Trong diễn từ đọc trước đại hội đồng Hội đồng Tòa thánh về Gia đình, Đức Bênêdictô XVI cầu mong “ông bà

Bậc thang thế hệ quy tụ một số ông bà nội ngoại Giáo Xứ dẫn vào Đền Thánh, nơi táng xác Chúa Kitô tại Giêrusalem.

hiện diện sống động trong từng gia đình, trong Giáo hội và trong xã hội. Trong gia đình, ông bà tiếp tục làm chứng cho sự hiệp nhất, cho sự thủy chung. Nói đến ông bà, ta nhớ lại tấm gương của Abraham và Sarah, của Elisabeth và Zacharie, của Joachim và Anna. Thiên Chúa mời gọi mỗi ông bà góp phần thăng tiến gia đình.

□ Tại nhà hưu dưỡng trong khu phố Lambeth, thủ đô nước Anh do các nữ tu chuyên trách người nghèo đảm trách, Đức Bênêdictô XVI đã nói như sau :

“Mỗi ông bà nội ngoại là ơn phúc cho toàn xã hội. Ta học hỏi kinh nghiệm và sự khôn ngoan của ông bà ta. Giáo hội hằng kính trọng các bậc ông bà : “Người hãy thờ kính cha mẹ, như Đức Chúa, Thiên Chúa của người đã truyền cho người, để được sống lâu, và để được hạnh phúc trên đất mà Đức Chúa, Thiên Chúa người, ban cho người.” (Đnl 5,16). Bỏn phận đối với ông bà không chỉ nhằm đem lại tình yêu thương và sự chăm sóc ân cần. Thiên Chúa muốn con cháu thực sự tôn kính ông bà. Cuộc sống là ân sủng duy nhất, vào mỗi giai đoạn của cuộc sống, từ khi còn trong bụng mẹ đến khi chết. Chính Thiên Chúa ban sự sống và lấy lại sự sống. Người tín hữu đừng nao núng khi phải thông dự vào sự khổ đau của Chúa Cứu Thế. Đức Gioan-Phaolô II nhẫn nại chịu đựng đau khổ trong những ngày cuối đời là tấm gương cho những ai vác thập giá trong nhiều năm trời. Tuổi đời từng trải càng khiến ta cảm nhận được hồng ân Thiên Chúa.

Nguyện xin Thiên Chúa, nhờ lời cầu bầu của Đức Trinh Nữ Maria và Thánh cả Giuse, chúc lành cho ông bà nội ngoại. Vào ngày mừng một Tết Tân Mão (3/12/1011), các con cháu đồng thanh chúc thọ Đức Ông Linh hương, quý Cha, quý Thầy Phó tế, quý Nữ tu và toàn thể các ông bà nội ngoại trong Phong Trào : *Mồng Một Tết Cha, mồng Hai Tết Mẹ.*

*Giáo Xứ Paris, tháng Chạp năm Canh Dần (1/2011)
Lê Đình Thông ■*

TAM ĐIỂM hay BÈ NHIỆM (tiếp theo)

... Hôm nay tôi gửi đến quý anh chị bài dài về 'Tam Điểm' hay 'Bè Nhiệm'. Chắc chắn là có nhiều thiếu sót, nhưng tôi hy vọng góp giúp phần nào vào vốn kiến thức của quý anh chị, nhất là cùng với quý anh chị nắm bắt được, ít ra những đường nét chính yếu của một tổ chức to lớn có liên hệ nhiều đến đời sống đức tin của chúng ta, cũng như có nhiều ảnh hưởng đến đời sống văn hóa, kinh tế và chính trị của thế giới. Khi biết 'Tam Điểm là cái gì', chúng ta sẽ 'biết ứng xử thế nào đối với Tam Điểm' để bảo toàn đức tin của mình và của người khác, nghĩa là để vững mạnh sống đức tin và nhiệt tình truyền bá đức tin. Đó là chủ đích của bài viết này - **Lm Mai Đức Vinh**

8. Tam điểm trên thế giới

• Tam điểm Anglo-Saxon đông nhất.

Tam điểm Anh chiếm quá bán, chừng 6 triệu thành viên trên thế giới. Khuynh hướng tự do của Tam Điểm phát triển đặc biệt trong các nước tin lành. Đơn vị lớn của Anh muốn duy trì mọi truyền thống Tam Điểm. Họ cấm đoán mọi liên hệ với Tam Điểm tự do, họ coi đó là 'thứ Tam Điểm bất bình thường', họ chỉ nhìn nhận là chính thống những chi viện (obédience) còn cần thủ các quy tắc của hiến chương Tam Điểm (Landmarks). Tam điểm Anh lan tràn khắp các nước thuộc địa nói tiếng anh (anglophone), tại Viễn Đông, Phi Châu và Á Châu. Tuy nhiên tại các nước đông dân anh giáo, thì mức thành công của Tam Điểm đáng chú ý hơn, trong các nước ấy, Tam Điểm có quy chế chính thức và nắm giữ hầu như trọn vẹn mọi cơ cấu và sinh hoạt về xã hội và nhân đạo. Giới nữ, tuy chưa được công nhận chính thức, cũng tích cực tham gia vào nhiều 'tổ chức tương cận Tam Điểm' (organisations paramaconniques)... Điều dễ hiểu, là nước Anh không bị các nước phát xít xâm chiếm, cũng không có những tranh cãi gay gắt về tôn giáo giữa các nước latin và Anh quốc, nên Tam Điểm Anh giữ mãi tính cách truyền thống, trong đó hoàng gia và giới quý tộc vẫn hiện diện. Tuy nhiên có nhiều dấu hiệu 'được bình dân hóa' và luôn giữ quãng cách với giáo hội tin lành anh.

• Tam điểm nữ giới.

Nữ giới bị đồng hóa lâu đời với dân nô lệ, với những người 'mù chữ', những người kỳ dị (difformes) và vô luân, nên bị loại trừ khỏi hội Tam Điểm. Mãi sau khi Nhân Quyền được công bố và nhìn nhận bởi cả thế giới, phái nữ mới bước vào ngưỡng cửa Tam Điểm. Các đơn vị nữ giới bắt đầu có tại Pháp rồi qua Mỹ, Phi Châu đen, Bồ Đào Nha, Thổ Nhĩ Kỳ và Đông Âu. Riêng tại Pháp, Chi viện Tam Điểm riêng của nữ giới được thành hình năm 1945, và năm 1952 trở thành đơn vị lớn Tam Điểm nữ giới. Họ được nhìn nhận bởi mọi cấp bậc cơ cấu của Tam Điểm, trừ đơn vị lớn quốc gia của Pháp thì không nhìn nhận và các chi viện anglo-saxon tại Anh quốc cũng luôn từ chối quyền khai thị của nữ giới.

• Tình thế tại Hoa Kỳ.

Tam điểm du nhập vào Mỹ quốc năm 1789 với sự khai đạo của Benjamin Franklin (1706-1790) và của George Washington (1732-1799). Sau khi bãi bỏ chế độ nô lệ, năm 1863, thì nhờ anh em Tam Điểm Abraham Lincoln (1809-1865), những người da đen có thể gia nhập Tam Điểm. Tuy nhiên tình hình hiện nay còn nhiều khía cạnh lu mờ, bằng

chứng là bè ngoài không có vẻ đối nghịch, nhưng vẫn có hai chi viện Tam Điểm trắng và Tam Điểm đen tách biệt. Hơn thế những địa vị xã hội cao của anh em Tam Điểm trong các đơn vị trắng luôn là chướng ngại cho anh em Tam Điểm da đen, thường ít giàu có hơn...

• Khuynh hướng tự do trong Tam Điểm.

Xuất hiện tại Pháp năm 1877, những anh em Tam Điểm theo khuynh hướng tự do này chiếm đa số trong các chi viện, trừ trong đơn vị lớn quốc gia Pháp. Năm 1961 có cuộc đại hội của 43 chi viện trên thế giới, và đại hội đã biểu quyết 'quyền tự do tuyệt đối của lương tâm'. Thực tế, khuynh hướng tự do và cấp tiến của Tam Điểm thai sinh từ quyết định của đại hội (Orient) trung ương Tam Điểm Pháp: 'không làm việc vì vinh quang của Kỹ Sư Vĩ Đại của Vũ Trụ nữa'. Quyết định 'tuyệt đối tự do lương tâm được nhiều người công giáo nhìn nhận'... Tiếp theo phong trào 'trả độc lập cho các nước thuộc địa' (décolonisation), vào đầu năm 1960, Tam Điểm vẫn được duy trì trong các nước dân chủ Phi Châu đen nói tiếng Pháp (Sénégal, Côte d'Ivoire, Cameroun...), và nhiều khi đã trở thành các 'tổ chức dịch vụ và phe phái' (affaires et élitisme).

• Những quốc gia không chấp nhận Tam Điểm.

Năm 1821, hoàng đế Nga Sô cấm chỉ Tam Điểm. Lệnh cấm đoán (oukase) này được khẳng định lại bởi đảng cộng sản Nga. Mãi tới khi bức tường Bá Linh sụp đổ, 1989, Tam Điểm mới hồi lại một cách khó khăn trên lãnh thổ Nga và trên các nước cựu cộng sản khác. Vì tại đó, Tam Điểm đụng đầu với sức phục hưng mạnh mẽ của các Giáo Hội Kitô, nhất là Giáo Hội Chính Thống, là những 'kẻ thù truyền kiếp' chống Tam Điểm và Do Thái. Tam điểm tái phát triển tương đối dễ dàng tại các nước Đông Âu. Ngược lại, tại các nước Hồi Giáo, Tam Điểm bị loại trừ như 'đầu não thực dân', bị tổng cổ khỏi mọi sinh hoạt tôn giáo thường nhật, bị đồng hoá với mưu toan do thái. Tam Điểm chỉ còn được hoạt động tại Maroc và Turquie, nhưng dưới sự kiểm soát chặt chẽ của chính quyền. Vì những lý do tôn giáo, Tam Điểm còn hiện diện đôi chút tại nước Do Thái. Cũng tương tự, theo truyền thống, Tam Điểm ít được phổ biến tại các nước Viễn Đông và bên Á châu vì những lý do tôn giáo, chính trị và triết lý.

9. Các chi viện

Hội Tam Điểm bao gồm các chi viện (obédiences) và mỗi chi viện lại bao gồm các đơn vị (loges). Các chi viện sinh hoạt theo nhiều nghi thức mà sự khác biệt chính yếu là chấp nhận hay từ chối nguyên tắc thần linh. Dưới đây

chúng ta nói về các chi viện.

- **Khái niệm về chi viện.**

Lịch sử của Tam Điểm suy tư (marconnerie spéculative) thì phong phú vì vừa phân ly (scission) vừa quy hợp (regroupement), đã tạo nên tập thể Tam Điểm hiện nay với nhiều chi viện. Tại Pháp mỗi chi viện có quy chế và được điều hành như một hội đoàn theo luật 1901. Tư cách pháp nhân và các nghi thức của mỗi chi viện được xác định bởi một hiến chương. Mỗi chi viện có ba thẩm quyền khác nhau:

- 1) Quyền hành pháp của chi viện được đảm trách bởi một hội đồng gồm 33 thành viên được tuyển chọn trong các công hội miền và được chấp thuận bởi việc đầu phiếu của tổng nghị hội (couvent). Tổng nghị hội tức là đại hội thường niên của Tam Điểm mà mỗi đơn vị được cử một đại diện đến tham dự. Mỗi năm có một phần ba thành viên của hội đồng được bầu cử lại, và trách nhiệm của hội đồng là chọn lấy một thành viên trong hội đồng làm hội trưởng (grand maitre). Nhiệm kỳ của hội trưởng không quá ba năm.
- 2) Quyền lập pháp thuộc về tổng nghị hội (couvent). Tổng nghị hội chọn một chủ tịch và các viên chức (officiers), thảo luận và bỏ phiếu bản phúc trình của hội trưởng, khảo sát và bỏ phiếu về ngân sách, chấp nhận bản báo cáo tổng hợp những vấn đề đã được học hỏi tại các đơn vị, tu chính hiến chương và các quy luật chung.
- 3) Quyền tư pháp là một văn phòng tiếp cận với các uỷ ban tư pháp thuộc các chi viện lớn, hoàn toàn độc lập với quyền hành pháp.

- **Trung ương Tam Điểm Pháp hay chi viện chính tại Pháp.**

Cơ quan trung ương Tam Điểm tại Pháp (grand Orient maconnique de France) hiện nay gồm 45.000 hội viên chia ra gần 10.000 đơn vị. Có một số đơn vị ở ngoài đất Pháp: Á châu, Phi châu, Úc châu, trung Mỹ, Mỹ latin, Do Thái, Québec, Luân Đôn, New York... Đây cũng là chi viện chính của Pháp. Chi viện này thực hành 'nghi thức pháp' (rite fancais) tức là nghi thức loại trừ mọi tương quan với Thiên Chúa và chấp nhận cả những anh em công khai vô thần. Dẫn thân vào những vấn đề nóng bỏng của thế giới, vì thế trung ương phải nói lên công khai lập trường của mình trên báo chí, bằng những buổi diễn thuyết, và tham gia các cuộc biểu tình... Trung ương nhìn nhận Tam Điểm nữ giới, nhưng để cho đơn vị tự do thu nhận và khai đạo.

- **Một chi viện mang tên 'đơn vị lớn tại Pháp'.**

Đơn vị lớn tại Pháp quy tụ 26.000 hội viên thuộc hơn 700 đơn vị. Đơn vị lớn chỉ thực hành nghi thức êcốt cổ thời và chấp nhận gợi hứng của thần đạo (inspiration déiste). Vì thế, họ coi Kiến Trúc Sư Vĩ Đại của Vũ Trụ như một tiêu biểu mở ra cho mọi suy tư, và họ để cho các đơn vị đón tiếp những người suy tư tự do. Đơn vị lớn ít lộ diện ra bên ngoài và không dẫn thân vào trần thế như trung ương Tam Điểm. Họ nhìn nhận Tam Điểm nữ giới nhưng không đón nhận chị em.

- **Một chi viện mang tên 'đơn vị lớn quốc gia Pháp'.**

Đơn vị lớn quốc gia Pháp gồm gần 20 000 hội viên làm việc trong hơn 600 đơn vị khác nhau tùy theo các nghi thức kitô (rites christiques). Chi viện này chủ trương không hoạt động bên ngoài và trong các đơn vị chỉ thảo luận về các vấn đề Tam Điểm. Và Tam Điểm Anh chỉ nhìn nhận đơn vị lớn quốc gia Pháp này, vì đây là chi viện chỉ thu nhận đàn ông, tin vào một Thiên Chúa được mạc khải, không chấp nhận khai đạo cho nữ giới và không liên hệ với các 'Tam Điểm Do Thái (Hexagone: Sao sáu cánh)'.

- **Chi viện mang tên 'liên hiệp nhân quyền'**

Liên hiệp nhân quyền (Fédération du droit humain) gồm 14.000 hội viên chia ra thành 400 đơn vị tại Pháp. Có nhiều đơn vị tại các tỉnh và trên 40 nước khác. Và đây là một chi viện duy nhất 'lẫn lộn nam giới và nữ giới'.

- **Chi viện mang tên 'đơn vị lớn nữ giới tại Pháp'.**

Đơn vị lớn này gồm 10.000 chị em, chia thành 300 đơn vị. Đây là chi viện nữ giới duy nhất (tin thần hay không tin). Hiện diện trên toàn nước Pháp và trên 10 nước khác.

- **Những chi viện khác.**

Tại Pháp còn có những chi viện khác với nhiều ngàn hội viên: Chi viện tiêu biểu và truyền thống, chi viện tự do và tinh thần, chi viện thoát thai từ đơn vị lớn quốc gia Pháp, chi viện theo nghi thức cổ thời và nguyên thủy của Memphis-Misraim, chi viện quốc tế, chi viện mang tên 'đơn vị lớn hỗn hợp phổ quát', chi viện 'nhân quyền độc lập'... Còn có những chi viện nhỏ và tự lập không theo quy luật và hiến chương Tam Điểm. Sau cùng có những liên nhóm màu sắc giáo phái thực thụ nhưng vay mượn nghi thức và ngôn từ của Tam Điểm.

(còn tiếp)

THÔNG BÁO

BĐH xin thông báo các sinh hoạt đặc biệt trong năm 2011.

- Mừng Tết Tân Mão : ngày 27/02/11 từ 14g30-18g00 tại Eglise Saint Vincent de Paul 96 Boulevard Jean Jaurès 92110 Clichy. Chú ý : Thánh Lễ khởi sự lúc 15g00.

- Tĩnh tâm mùa Chay : thứ bảy 12/03/11 từ 09g00 đến 18g00 cũng tại nhà thờ Vincent de Paul, 96 Boulevard Jean Jaurès, Clichy.

- 2 khóa cursillo 2011 tại Giáo xứ Việt Nam Paris :

Khóa 29 (NỮ) từ 27/07/11-30/07/11

Khoá 30 (NAM) từ 03/08/11-06/08/11

Mong quý anh chị tham gia các sinh hoạt và chuẩn bị ngay từ bây giờ các công tác cần thiết cho 2 khóa học : cầu nguyện chuẩn bị tâm hồn và tìm ứng viên theo tiêu chí của PT. Xin ghi danh trợ tá cũng như ứng viên sớm để các chuẩn bị được hữu hiệu hơn.

NGƯỢC DÒNG

Hồi còn cấp sách tới trường, đám học trò chúng tôi thường được thầy nhắc nhở phải chuyên chăm đèn sách. Câu châm ngôn thầy hay trích dẫn như mẫu mực cho những ngày "dùi mài kinh sử" cho đích nhắm "công thành danh tại" mà thầy mong chúng tôi đạt tới:

*"Đường học vấn như con thuyền ngược dòng nước,
Không tiến ắt phải lùi"*

Ai đã từng vượt biển tìm tự do, chắc chắn đã trải nghiệm muôn vàn gian truân trong chuyến hải hành khi con thuyền nhỏ bé lênh đênh trên biển cả; Sóng gió đe dọa đẩy lùi con thuyền ngược dòng, kể cả nhận chìm dưới đáy biển. Gối từng con sóng vượt lên phía trước, chịu đựng gió mưa, đói khát...là cả một cuộc hải hành đầy cảm go!

Có những chuyến hải hành đắm chìm trong gian truân cả tháng trời. Nhiều người đã vĩnh viễn gửi thân vào lòng biển. Sóng gió, đói khát, cướp bóc...Không thiếu những con thuyền đã bị nhận chìm dưới đáy biển khơi, hay dạt vào nơi không phải là bến đợi. Một số, trong đó có tôi đã may mắn tới bến bờ tự do bằng một giá thật đắt, và tới hôm nay, trong cuộc sống an ổn, yên lành, tôi đã cảm nghiệm cái giá phải trả cho cuộc sống hiện tại.

Kiến thức là hành trình dùi mài, góp nhặt, học hỏi cả từng một phần ba đời người cho tới khi đạt tới một đích điểm nào đó, được ghi nhận qua mảnh bằng, chứng chỉ... Nhưng không chỉ ngừng lại ở đó nếu muốn tiến xa hơn, nếu muốn bắt kịp đà tiến hóa không ngừng của thời đại. Sút cân giảm ký, mất ăn mất ngủ trước mỗi kỳ thi là chuyện thông thường mà những ai đã từng trải qua „kiếp học trò“ đều trải nghiệm. Người ta đã từng diễn tả hành trình cuộc sống là cuộc chiến đấu không ngừng.

Trong lãnh vực cuộc sống, trau dồi, dựng xây cho một tiến trình thành thân, thành nhân đòi hỏi một nỗ lực không ngừng nghỉ. Nó thật đúng với quy luật *không tiến ắt phải lùi*.

Hành trình người môn đệ Chúa Kitô cũng không đi ra ngoài quy luật đó, mà còn gian truân hơn nữa. Nó đòi hỏi một tiến trình phấn đấu NGƯỢC DÒNG với suy tư, cách hành xử nặng chất người.

Thánh Phaolô đã từng trải nghiệm hành trình đó, hành trình của những ai muốn bước theo Chúa Kitô. Thánh nhân đã miêu tả hành trình đó khác nào người lữ sĩ trên đường, phần thưởng chỉ dành cho những ai có sức mạnh vượt khó.

Sau Khóa ba Ngày, tâm hồn tôi nở rộ như một mùa xuân mới. Tôi sốt sắng, trào dạt niềm vui tới ứa lệ. Chân trời lý tưởng như trải rộng trước mắt. Thật nhiều quyết tâm ấp tràn trong tim, tôi muốn bay thật xa. Hồng ân đó quả như báu vật đựng trong bình thủy tinh rất dễ vỡ, nếu tôi không

cẩn trọng nâng niu bảo quản giữ gìn, thảm họa tan vỡ sẽ chẳng xa!

Trong sinh hoạt thăng tiến của hành trình chứng tá, tôi cũng thường được nhắc nhở vững tay chèo cho con thuyền tiến về phía trước. Những sóng sắng thừa ban đầu thường được ví như cục than hồng, nếu không được chăm sóc sẽ có ngày tàn lụi! Khóa ba Ngày không phải là tất cả làm nên con người Cursillista, mà chỉ là bước khởi đầu cho hành trình Ngày Thứ Tư. Những lời nhắc nhở, nhắn gửi này, tôi đã thuộc lòng, nhưng tôi đã quên rằng yếu tố làm nên Chứng Tá nền tảng từ **ĐỨC MẾN** (Sùng Đạo). Muốn **đem Chúa đến với tha nhân** mà trong tôi không có Chúa thật là một nghịch lý, chính trong cảnh huống đó, đã không thiếu những sinh hoạt tôi *đem tôi đến tha nhân*. Tôi muốn tôi được tha nhân nhận ra, được biết đến, chính vì vậy khi cái "TÔI" bị cọ xát, giận hờn, tức tối, bất cộng tác thật dễ thấy nơi tôi. Liệu cách hành xử này của tôi có phù hợp với lộ trình của Thầy Kitô mà tôi muốn làm môn đệ? *Ngài đòi tôi từ bỏ mình, Ngài đòi tôi nhỏ bé xuống nếu muốn theo Ngài: (Lc. 14:33)*

Môn đệ Phaolô ngày nào đã nằm lòng quy luật phải có của người môn đệ Chúa Kitô khi ôm ấp lý tưởng mang Chúa đến với tha nhân: "**Tôi sống nhưng không phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi**" (Gl.2:20)

Cha ông ta cũng đã từng trải nghiệm quy luật bất biến này khi dạy: "*Hữu xạ tự nhiên hương*"

Hương thơm sẽ toát ra khi nội tại có sẵn nguồn xuất phát.

Thánh Gioan Tẩy Giả đã cho tôi thấy con đường đem Chúa đến với tha nhân và đem tha nhân về với Chúa phải kinh qua Từ Bỏ khi thánh nhân trải nghiệm: Chúa Kitô phải lớn lên còn ngài phải nhỏ lại. Nếu "**Chúa Kitô sống trong tôi**" lời tôi nói ra sẽ là âm vang từ Ngài, hành động tôi làm là cánh tay nối dài của Ngài, tư tưởng của tôi sẽ luôn là tư tưởng đã được lọc kỹ qua Đức Mến, và kết quả tôi mong ước là *Chúa lớn lên trong tôi, trong các tâm hồn tôi tiếp cận*. Chúa được biết đến, tha nhân sẽ gặp Ngài. Mọi trân trọng, quý mến từ tha nhân dành cho tôi, xin dâng lên Chúa với trọn vẹn tâm tình của dụng cụ nhỏ bé Chúa dùng; bằng không, tôi sẽ rơi vào tình huống những tín hữu đã từng bị thánh Phaolô khiển trách:

"Anh em ngu xuẩn như thế sao? Anh em đã khởi sự nhờ Thần Khí, nay lại kết thúc nhờ xác thịt sao?! Bấy nhiêu kinh nghiệm anh em đã trải qua, lại uống công sao? Mà quả thật là uống công!

Vậy Đáng đã rộng ban Thần Khí cho anh em, và đã thực hiện những phép lạ giữa anh em, có phải vì anh

em làm những gì lẽ luật dạy, hay là anh em đã tin nhờ nghe ?" (Gl. 3 : 3-5).

Không có Chúa Kitô trong tôi, mọi nỗ lực rỗng rã do cái tôi tự cao, tự mãn lèo lái sẽ trở thành những âm vang rỗng tuếch như thánh Phaolô từng cảnh cáo :

" Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và các thiên thần đi nữa, mà không có Đức Mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm chọe xoang xoảng. Giả như tôi được ơn nói tiên tri, và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non, mà không có Đức mến thì chẳng là gì.

Giả như tôi đem hết gia tài, cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có Đức Mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi !" (1Cr. 13 : 1-3)

Lời nhắn nhủ trước khi người Cursillista lên đường : "**Xin các anh chị đừng làm bất cứ việc gì nhân danh Cursillo, nhưng hãy thực hiện bằng tinh thần Cursillo"**

Hành trình Cursillista của tôi gắn bó với tinh thần Tin Mừng, **Chúa Kitô phải là tất cả.** Tôi phải "nhỏ lại để Chúa được lớn lên." Chúa Kitô phải có trong tôi, phải sống trong tôi.

Màu nhiệm Máng Cỏ, gia đình Nazaret , Thánh Giá trên đồi tử nạn ngày nào, Màu Nhiệm Từ Bỏ nơi Thánh Thể hôm nay trong các nhà tạm, luôn mãi là đường Chúa đi. Người môn đệ nào tìm lộ trình khác "*quả thật là uổng công !*" là "*kết thúc nhờ xác thật*".

Chúa chờ đợi ngoài cửa, Ngài chờ đợi tôi mở tâm hồn đón Chúa để có Ngài sống trong tôi, có Ngài đồng hành, để mọi sinh hoạt, diễn biến đời tôi đều "*Khởi sự nhờ Thần Khí*", để hành trình chứng tá tôi đang ôm ấp sẽ không "*Ngu xuẩn*", sẽ không như "*Thanh la, phèng phèng, chũm chọe xoang xoảng*".

Ấn sủng Chúa vẫn luôn có đó. Chúa gõ cửa nhưng có mở hay không là quyền tự do của tôi.

Mở rộng tâm hồn đón Đấng nguồn mạch sức mạnh, nguồn mạch Thần Khí, chẳng đơn giản như tôi mở cánh cửa đón khách vào nhà, nhưng là cả một tiến trình "*dọn sạch cái tôi*", là cả một cuộc lợi NGƯỜI DÒNG.

Buông tay chèo chống, trước dòng nước ngược , thuyền tôi sẽ trôi về bến cũ. Ngày tháng trôi đi sẽ không ghi lại hình ảnh, dấu vết gì từ Chúa Kitô nơi tôi ! Những "*kết thúc nhờ xác thật*" sẽ "*Thật là uổng công*", và chỉ làm nản lòng người khác.

"Lạy Chúa ! xin loại khỏi chúng con tính ganh đua, tự ái, hành vi thiếu tế nhị, tính tự cao tự đại và bất cứ những gì làm cho chúng con xa cách Chúa, gây chia rẽ hoặc làm nản lòng người khác". (Lời cầu của người Cursillista)

Phút hồi tâm Mùa Vọng
Trần nguyên Duy K.12 ■

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Văn phòng Điều Hành được tin :

Cụ Phaolô CHU- ĐỨC- LỢI
Thân Phụ chị Chu Thị Riêng (chị Vinh) Khóa 7
và Nhạc Phụ anh Khổng hữu Vinh Khóa 3
vừa từ trần ngày 12-01-2011 tại Nữ Ước - Mỹ quốc,
hưởng thọ 84 tuổi .

◆
Cô Maria NGUYỄN THỊ HOÀI HIỀN
ái nữ của anh Đominicô Nguyễn Văn Sân (K10 - đã qua đời) và chị Maria Nguyễn Thị Hoa (K7), vừa được Chúa gọi vào tháng 01-2011,
hưởng dương 36 tuổi.

◆
Anh Claude NGUYỄN VIỆT ANH
con trai út của chị Brigitte NGUYỄN NHỰT THU, cursillista Khóa 23 Paris,
đã từ trần tại Las Vegas - Mỹ quốc,
vào ngày 31-12-2010, hưởng dương 29 tuổi.

◆
Cụ VŨ NGỌC TUẤN
Thân phụ anh Vũ ngọc Hải khóa 27,
nhạc phụ chị Nguyễn Vũ thị Loan khóa 28,
qua đời ngày 27-12-2010,
tại thành phố Reutlingen - Đức quốc.

Trong tinh thần "Một tay nắm lấy Chúa-Một tay nắm lấy anh em", BDH PT xin tất cả cùng hiệp ý cầu nguyện cho các linh hồn anh chị em vừa qua đời được sớm vào Nước Hằng Sống để hưởng nhan thánh Chúa.

THÔNG BÁO

NHẬN BẢN TIN CURSILLO QUA THƯ ĐIỆN TỬ

Ban báo chí đã được ban điều hành phong trào cho xúc tiến việc gửi bản tin qua đường internet bằng thư điện tử. Ấn bản điện tử hoàn toàn không khác với ấn bản giấy, có thể xem trực tiếp trên máy điện toán hoặc in ra giấy để đọc.

Tuy nhiên, những anh chị em muốn nhận báo điện tử, xin cho biết rõ ý bằng cách gửi thư điện tử đến anh Mai Xuân Thu (mxthu@free.fr).

Lưu ý : Chỉ riêng ban thư ký do anh Mai Xuân Thu đảm trách được ủy quyền giữ các địa chỉ hộp thư của các cursillistas để gửi các thông báo cũng như các bản tin hàng tháng.

Các bản tin từ 2003 đến nay đều được đăng trên Internet tại địa chỉ <http://cursillo.free.fr>

THIÊN THẦN BẢO

Cứ mỗi độ Giáng Sinh về, lòng tôi lại cảm thấy nôn nao, rộn rã, dù mỗi thời, tâm tư có khác đi đôi chút, nhưng chắc hẳn, cho dù là lương dân, cũng không thể phủ nhận, mùa Giáng Sinh là mùa Hồng Ân, mang đến an bình và hạnh phúc cho nhân loại.

Chuyến về Việt Nam vừa qua, tôi đã không trở về vào một mùa Giáng Sinh, mà vào mùa Phục sinh. Tôi còn nhớ hôm ấy là thứ năm tuần thánh, quỳ châu Thánh Thể, nhưng lòng tôi bồn chồn, vì được tin cha tôi đang hấp hối, tôi đã về đến TPHCM lúc 12g trưa và chạy thẳng vào bệnh viện để nhìn cha tôi lần cuối, ông đã trút hơi thở cuối cùng vào lúc 5g chiều ngày thứ bảy tuần thánh. Các anh chị em tôi bên Mỹ, vì đường xa, nên mãi đến 10g tối mới về đến nhà.

Sau đám tang cha, vài ngày sau đó, chị em chúng tôi đến dọn dẹp căn phòng cha tôi đã ở. Ông là người sống rất nội tâm, mỗi đứa con, đứa cháu, đều có một vật kỷ niệm để ông cất giữ. Nhìn những tấm ảnh thời ấu thơ, chúng tôi cảm thấy thương và khâm phục cha mẹ mình nhiều hơn, ngày xưa với đồng lương công chức ít ỏi, cha mẹ tôi cũng đã cố gắng để nuôi dưỡng 11 anh chị em chúng tôi nên người, nhất là đã gieo vào lòng chúng tôi những hạt giống đức tin thật tốt, cha mẹ tôi cũng đã thể hiện lòng đạo đức của mình để con cái noi theo. Ngày xưa chúng tôi nào hiểu được! vì ông bà nội, ngoại mất sớm nên cha mẹ đã có một thời tuổi trẻ rất thiếu tình thương, và cũng để thể hiện đời sống đạo, nên thường xuyên và nhất là vào những dịp Noel, chúng tôi lại thấy, hoặc cha mang về nhà một ông cụ, hoặc mẹ mang về một bà lão, mặc dù nhà không dư ăn, lúc đó chúng tôi thường rĩ tai nhau: "nhà mình sao lắm ông bà nội ngoại...". Ngày nay tôi mới hiểu, điều đó cũng được bao gồm trong đức Bác ái.

Trong lô hình cha tôi cất giữ, đặc biệt tôi đã nhìn thấy lại, tấm ảnh ngày xưa chị em chúng tôi diễn Thiên thần bảo tại nhà thờ họ đạo, chúng tôi đã tham gia diễn kịch Giáng Sinh mấy năm liên tục, tuy thế, những năm về sau, dù đã trưởng thành, nhưng mỗi khi có dịp chạy Honda qua ngang "xóm nhà thờ", các em nhỏ trong xóm lại nhận diện nên chạy theo sau reo hò ầm ĩ: Thiên thần bảo! Thiên thần bảo! cho đến khi chúng tôi khuất dạng vào ngõ quanh.

Ngày nay trở về xóm nhà thờ, cảnh vật không còn như xưa, nhà cửa chằng chịt khắp xóm, khiến tôi không còn nhận diện ra ngôi nhà của di Sáu Đông, người mà năm xưa đã tận tụy dạy chúng tôi diễn xuất và hát: "Hỡi mục đồng! chớ sợ viễn vông, này ta đến loan báo tin mừng, cho các người cùng nhân gian hết thấy, hãy mau chân qua phía Bêlem, vào hang đá lạnh lẽo tư bề,

có một trẻ hài nhi bé nhỏ, vắn bức khăn nằm trong máng cỏ, giữa bò lừa miệng khóc oa oa, mẹ quý bên âu yếm thiết tha, ấy là Chúa Thiên tòa giáng thế..."

Không biết rằng, vai diễn loan báo tin mừng năm xưa, có tác động phần nào trong đời sống đạo của mình không, nhưng cứ mỗi độ Giáng Sinh về, trong thâm tâm, tôi cũng muốn loan truyền cho mọi người, rằng: Con Thiên Chúa Giáng Sinh, mặc lấy xác phàm, để ở giữa chúng ta và để cứu độ chúng ta....

Đó là một trong những kỷ niệm đẹp nhất mà tôi thường nhớ đến vào mỗi mùa Giáng Sinh. Hình ảnh những thiên thần nhỏ năm xưa, với đôi cánh trắng, đôi bàn tay chấp kín, đứng trên hang đá, dù với độ cao hơi chói sáng và bị chi phối bởi gai nhọn của những cành thông, chúng tôi vẫn cố gắng hoàn tất sứ mạng loan báo tin mừng, qua vai diễn "Thiên Thần Bảo".

E.N.K23 ■

Tạ ơn

*Gói trọn lòng con tiếng "Tạ ơn"
Chúa cho đời sống
mãi vương tròn.*

*Ngày mưa tháng nắng
tình thấm trọn.*

*"Thú - Tư" đường ấy
nguyện sắt son.*

Tân Niên 2011 ♥ NB

Lạc Nhau

Sau buổi gặp gỡ THL đầu tiên của năm 2011, chúng tôi đã quay quần chung quanh Thánh Thể và tưởng nhớ đến rất nhiều người thân của các anh chị cursillistas vừa mới qua đời trong vòng một tháng qua. Chủ đề của THL hôm đó nói về hai tín điều cuối cùng của Kinh Tin Kính : « **Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại, Tôi tin hằng sống vậy** ». Thật không phải là một sự tình cờ ! Khi đóng góp ý kiến, anh VNH đã tâm sự (xin ghi lại đại khái theo trí nhớ 'mập mờ' của tôi) : « *May mà mình đã tìm gặp được Đức Kitô, để được Ngài dẫn dắt đi theo con đường của Ngài. Nếu không, mình đã đi lạc nhiều lần lắm rồi...* »

Hai chữ «đi lạc» của anh H., như một cú flash vụt qua tâm tưởng tôi, nhắc tôi nhớ lại tâm trạng của mình sau khi ba tôi qua đời. Lúc rời nhà thương nơi quàn xác ba tôi để trở về nhà, tôi thật sự thấy mình 'lạc lối'. Tôi quanh quẩn trong căn nhà quen thuộc mà không biết mình đang ở đâu ? Những khuôn mặt thân yêu chung quanh tôi như cũng chìm khuất trong nỗi đau quá lớn lúc ấy, và trở thành mông lung dưới cái nhìn của tôi. Nhất là cái cảm giác 'lạc mất' người cha thân yêu, mà tôi đã từng gần gũi, chăm sóc từng ngày trong những năm tháng cuối đời, đã khiến tôi ngỡ ngàng như đứa bé thơ trong khoảnh khắc vượt mắt bàn tay yêu thương đang nắm lấy tay mình giữa chốn đông người. Nhẹ nhàng như một hơi thở, không hề có một lời từ biệt, ba tôi đã ra đi vào một sáng tinh mơ, lúc tôi mệt quá nên đã thiếp đi một lúc sau nhiều đêm mất ngủ. Dù có niềm tin ở cuộc sống đời sau, nhờ tin vào Đức Kitô là Con Thiên Chúa, đã làm người, đã chết và sống lại, trong giây phút ấy, tôi thật sự lâm vào trạng thái mà Thầy Chí Thánh đã cảnh giác môn đệ mình : «**Anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối.**» (Mác-cô 14, 38). Và tôi ao ước, tôi khẩn cầu : « *Phải chi tất cả những gì tôi vừa trải qua chỉ là một cơn ác mộng ...* »

Lạc lung thay, khi chồng tôi đem về từ tiệm rửa hình tấm ảnh bán thân của ba tôi (được phóng lớn và lộng khuôn đàng hoàng) đặt lên nóc tủ giữa nhà, đối diện với bàn thờ Chúa bên kia căn phòng khách, rồi đốt hai cây nến trắng đặt hai bên, thì tôi như chợt 'tỉnh lại', và từ từ ra khỏi cơn ác mộng lớn ấy của đời tôi. Khi đứng trước bàn thờ ba tôi, tôi thật sự tìm thấy được lối về. Tôi cũng tìm lại được sự hiện diện của người cha dấu yêu, dù chỉ là qua một bức ảnh. Ánh sáng ấm áp của hai ngọn nến trắng đã nhắc tôi nhớ đến Tình Thương bao la của Thiên Chúa, Đấng đã ban cho tất cả chúng ta sự sống tuyệt diệu, và giờ đây Ngài đang âu yếm

dẫn dắt ba tôi lần bước về Nước Hằng Sống. Nơi đó là điểm hẹn chung của tất cả những người đặt niềm tin vào Đức Kitô Phục Sinh, sau khi chấp nhận đi qua kinh nghiệm giới hạn bi đát của sự chết. Trong ngày phán xét, Đức Kitô sẽ nói với người công chính : «**Hãy đến thừa hưởng vương quốc dọn sẵn cho các người ngay từ thuở tạo thiên lập địa**» (Mt 25, 34), nghĩa là hưởng không chỉ tình thương của Thiên Chúa không thôi, mà cả những "của cải" trong nhà Người, được tượng trưng bằng hòa bình, hạnh phúc, tình huynh đệ, hiệp thông, tức cả một cuộc đời trọn vẹn sung mãn.

Kinh nghiệm 'đi lạc' lần đó của tôi cũng nhắc nhở tôi cẩn thận 'đường đi nước bước' hơn trong khi còn dẫn thân trên con đường lữ thứ trần gian, để đừng làm lạc mất chính tôi, và nhất là lạc mất những người tôi thương yêu. Lạc mất chính mình vì những yếu đuối của thân phận bụi tro, chỉ cần một thoáng đam mê, kiêu ngạo, giả hình ... cũng đủ kéo tôi đi xa khỏi quỹ đạo của Thiên Chúa. Khi tiếp cận với tha nhân, thay vì tiến đến gần họ hơn bằng lắng nghe, cảm thông, chia sẻ, nhiều lần tôi đã để mình bị chế ngự bởi thành kiến, tự ái, hẹp hòi... Rồi chúng tôi vô tình lạc mất nhau !!! Lạc nhau khi tay bắt mặt mừng mà nụ cười gượng gạo, lạc nhau vì chí hướng ngày xưa nay chia đường rẽ lối. Lạc nhau vì một lời trách móc dằn vặt, vì một cư xử vụng về đã gây ra nhiều hiểu lầm đáng tiếc...

Trên chiếc thuyền đời của mỗi phận người, xin Thiên Chúa luôn gìn giữ để giông bão đừng khiến tôi trở thành con thuyền đơn lẻ giữa biển khơi. Ước gì sóng gió có sức mạnh đẩy đưa chúng ta trôi dạt đến bên cạnh nhau, nương tựa vào nhau, để mình cùng có những lúc bỏ neo ở một bến bờ Bình-An nào đó, trước lúc lại tiếp tục ra khơi. Đối với bản thân tôi, bến đỗ đó đơn sơ là một bữa ăn gia đình đầm ấm, vui vẻ, bên cạnh người thân ruột thịt, bè bạn xa gần ; là những giây phút gần gũi với các anh chị trong PT ở các buổi hội nhóm, Ultreya, Trường Huấn Luyện ; hay một lần gặp gỡ hàn huyên với người cùng mình ngồi chờ một chuyến xe bus trong cái giá rét của mùa đông...

Nhờ lời Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ năm xưa : «**Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy**» (Ga 14,6), nếu cùng đi trên con-đường-Giêsu, thì ở đời này và cả trong cuộc sống mai sau, mình sẽ không còn sợ 'lạc nhau' nữa ...

01/2011 * Anne NC ■

ôm nay 31 tháng 12 Dương lịch 2010, trời Paris thật là âm ảm và buồn hiu. Tác giả nào đó đã viết « *cảnh buồn người có vui đâu bao giờ* ». Ngày xưa tôi cũng đồng ý với câu nói đó và ở tuổi mộng mơ của con gái tôi cũng thường để lòng mình bồi hồi xao xuyến bởi cảnh vật, thời tiết. Cái lạnh thấm vào da đôi khi làm mình thấy trống vắng, cô đơn. Cái buồn nhẹ nhẹ, mỏng lung hình như nó là một đặc tính của người Việt. Cái gì cũng buồn! Một cuốn tiểu thuyết mà không buồn thì khó mà nổi tiếng, một bài hát mà không buồn thì chẳng thể nào bất hủ.

Nhưng trước thềm năm mới (dù là Tết tây) không lẽ cứ ở trong cái buồn da diết đó thì chắc là không khá được. Thôi thì phải cố thu hết can đảm mà đứng lên đi vào năm mới trong hân hoan, phấn khởi.

Tôi còn nhớ hồi bé, gần Tết tôi thường chứng kiến gia đình tôi cũng như các nhà hàng xóm đều chuẩn bị cho cái gì cũng mới: sơn phết nhà cửa, giặt giũ mền chiếu, lau chùi khắp nơi, sắm áo quần mới, v.v. Ba má tôi không bao giờ quên đi đổi tiền mới để lì xì cho con cháu. Nếu hoàn cảnh cho phép, không ai muốn giữ lại cái gì cũ kỹ, xấu xí, bụi bặm mà cố gắng tạo ra một bộ mặt mới, sáng sủa, tươi mát để mong làm ăn tấn tới, thành công mọi mặt. Nếu khả năng vật chất eo hẹp, người ta cũng cố sao để tạo một chút niềm vui cho gia đình, những người thân yêu.

Qua bên trời Âu, gia đình tôi ít có khi nào ăn Tết đúng ngày và cũng ít chuẩn bị nhà cửa rầm rộ như xưa. Vừa là vì bận đi làm, vừa là thiếu không khí Tết nên chỉ sắm sửa bánh mứt, bánh chưng đại khái ăn chút đỉnh để khỏi mất gốc chứ không đông đủ mọi người như dịp lễ Giáng Sinh.

Hôm nay, trong khi ngồi ôn lại những kỷ niệm xưa, tôi chợt nghĩ bụng mình sẽ « *làm mới* » cái gì cho mình và cho những người thân trong gia đình, những bạn bè, các anh chị trong gia đình Cursillo đây? Chắc không phải đi mua sắm bàn ghế, chén bát mới để mời khách ăn cơm. Việc làm đó tuy là làm vì muốn đãi họ một bữa ăn thân tình nhưng có vẻ « *khoe của* » quá (mà tôi làm gì có tiền mua bàn ghế mới). Đổi tiền mới để lì xì cho các cháu? Cũng được, nhưng vài ngày sau cũng sẽ chẳng còn dư âm gì nữa... Bất chợt tôi nhớ đến lời khuyên của một cha già đã qua đời cách đây vài năm. Cha nói « *sự bác ái lớn nhất mà mỗi người chúng ta có thể làm được cho người khác là hãy đặt Chúa*

Năm mới

Khởi đầu mới

Kitô ở trọng tâm của cuộc đời mình ». Tôi suy nghĩ lại và tự vấn lương tâm mình xem trong năm qua, trong tất cả những quyết định, xử sự, giao tế, v.v. đã có bao nhiêu lần trọng tâm không phải là Chúa Kitô mà là những ham vui, giận hờn, tri tri, nóng nảy đã cuốn hút tôi hay tôi đã để cho những ý kiến, chỉ trích cũng có, khen tặng cũng có, đẩy đưa tôi như những cơn sóng ập vào đời mình. Sóng lớn, sóng nhỏ, bão táp, phong ba có thể làm cho tôi trôi dạt từ bờ này sang bờ khác, thậm chí lạc loài ngoài khơi một mình.

Nhưng « *đổi mới* » không dễ. Tôi đã sống một nửa thế kỷ theo ý riêng (ngoại trừ lúc bé), bao nhiêu thói quen đã thành nếp. Vì tôi trọng « *Tự Do* » nên tôi áp dụng cho tôi quyền tự do làm theo ý tôi chứ tôi dại gì phải chiều ý người khác. Tôi là người có tổ chức, ngăn nắp nên tôi sợ thay đổi bất ngờ, thay đổi giờ chót. Cái ngăn nắp trở thành trói buộc, gò bó, thiếu khoan dung, bình thản. Tôi là người biết tính toán, lo xa nên những đề nghị thay đổi dễ làm cho tôi mất định hướng. Tôi không dễ chấp nhận người khác thay đổi ý kiến đã đưa ra trước đây dù là để đổi lấy một ý kiến tốt hơn. Tôi lấy đó làm phiên toái, tôi cho họ là không có lập trường.

Khi tôi còn trẻ, tôi thấy những người lớn tuổi quá chậm chạp, cổ hủ; mới có « *tí tuổi* » tôi lại thấy những người trẻ quá lãng xãng, thiếu điều độ.

Ừ mà sao bình thường tôi không để ý, bây giờ liệt kê ra mới thấy sao « *thiên hạ* » không giống tôi! Hay tôi không giống họ? Ai đúng, ai sai? Mọi người đều đúng hay mọi người đều sai? Làm sao để biết?

Sau vài phút « *bút tóc, bút tai* », tôi lại nhớ đến tựa một cuốn sách đã đọc hồi tôi còn 17-18 tuổi: « *Chúa Giêsu sẽ làm gì ở địa vị của tôi* ». Có thể vị linh mục già kia cũng đã đọc cuốn sách này nên mới khuyên tôi đặt Chúa Giêsu vào trọng tâm cuộc đời mình.

Tôi hiểu là niềm vui bền bỉ, tốt đẹp nhất mà tôi muốn sống với mọi người trong ngày-thứ-tu sẽ là cố gắng nhỏ bé đi mỗi ngày để Chúa Giêsu được lớn lên như thánh Gioan Tẩy Giả đã muốn và đã sống.

« *Một năm mới, một sự khởi đầu mới* ».

Phương Vy

Trước thềm 2011 ☒

SINH HOẠT

HẬU CURSILLO

Liên Nhóm Marne La Vallée (Anh Nguyễn Long Nhan)

Họp nhóm MLV tháng 11 năm 2010

Tin nhóm :

Đọc sách Thánh : Anh Phát.

Tổ chức Tết. Ngày 6 tháng 2 năm 2011 nhằm mừng 4 Tết.

Thời sự : Tin vui. Ngày 22 tháng 10 năm 2010 Giáo hội đã mở hồ sơ phong Thánh cho Cố HY Nguyễn văn Thuận.

Chia sẻ cảm nghiệm :

Tháng 11 đi vào cuối năm Phụng vụ. Giáo hội dành thời gian này để hướng dẫn Đức Tin chúng ta về « sự sống lại và sự sống đời sau »

A/ Trong khoá 3 cursillo ĐHY Thuận có chia sẻ kinh nghiệm mục vụ của ngài khi đi ban Phép xức dầu cho bệnh nhân.

Có nhiều người chết sau một thời gian khá dài được sống lại. Họ kể rằng khi hồn lìa khỏi xác họ nhìn thấy gia đình rất bị xáo trộn, than khóc, bối rối v.v..khiến cho người chết rất là xót xa bất lực trước cảnh đau khổ của người thân.

Vì vậy Ngài khuyên chúng ta khi có người thân vừa nhắm mắt ra đi, gia đình cố gắng giữ sự bình tĩnh, yên lặng cầu nguyện thì tốt hơn.

B/ Khi còn sống suy tư đến cái Chết có lợi ích gì ?

- nhờ trí óc còn minh mẫn ta xác quyết cái Chết là tất nhiên không ai tránh được. Do vậy không còn sợ Chết.

- nhờ suy tư về sự Chết ta thấy sự sống rất đáng quý, một quà Thiên Chúa cho. Và để cảm tạ Chúa chúng ta sẽ thực thi « ý Chúa dưới đất cũng như trên trời », lòng ta sẽ hướng về Chân Thiện Mỹ.

C/ Bí tích hòa giải có hai tác dụng :

Không còn mặc cảm tội lỗi, tinh thần nhẹ nhàng sáng suốt hướng về tương lai.

Mở lòng ta với tha nhân, những người đã làm mất lòng ta và đến với họ như một người bạn tốt. Cảm nghiệm được lời cầu nguyện trong Kinh Lạy Cha « xin tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con ».

D/ Kinh Lạy Cha : « Nước Cha trị đến ».

Chủ nhật 21-11-2010, bài Tin Mừng theo thánh Luca (23,35-43) tường thuật cái Chết của Chúa Giêsu trên thập giá để rồi thiết lập Vương quyền đầy Tình thương. Giáo hội dành Thánh lễ ngày này để Vinh Danh Chúa Giêsu là Vua đồng thời kết thúc năm mục vụ.

Chúa Giêsu là Thầy Chí Thánh của Phong trào nên Ul-treya ngày 28-11-2010 là dịp cho anh chị em Cursillista với băng da và SVL cùng hợp mặt để tái khẳng định xin làm Công dân của nước Chúa như người trộm lành xưa kia.

Liên nhóm Ermont (Anh Nguyễn Hữu Thủy)

Họp ngày 05/12/2010.

Chủ nhật thứ 2 mùa Vọng. Tin Mừng Mt 3,1-12.

Suy niệm lời Chúa.

Bài đọc Tin Mừng hôm nay là bài giảng thống hối của Gioan Tiền Hô. Ông kêu gọi và nêu lên nhiều việc làm tốt lòng thống hối, vì " Nước Trời gần đến ".

* Chính Gioan làm gương, mặc áo da súc vật, ăn châu chấu, uống mật ong, thắt dây da.

* Gioan mượn lời Tiên tri Isaia kêu gọi hãy sửa đường cho ngay thẳng mà đón Chúa đến.

* Hãy chịu phép rửa tội.

* Hãy bỏ tính tự cao, tự hạ mình làm việc lành cho cân xứng.

* Vì rìu đã để gần gốc cây, cây nào không sinh hoa quả sẽ bị chặt và đốt đi.

* Vì Đấng sẽ đến cao trọng hơn tôi, Ngài sẽ sàng sảy thanh lọc lúa và rơm.

Giáo Hội mượn lại lời của Gioan để mời gọi chúng ta sống Mùa Vọng cho nghiêm chỉnh. Mùa Vọng là thời gian ý thức về bản thân và gia tăng lòng thống hối để đón nhận Đấng Cứu Thế.

* Sách Huấn Ca kêu gọi thống hối :

25 Hãy trở về với Đức Chúa và từ bỏ tội lỗi, hãy cầu khẩn trước nhan Người và giảm bớt dịp tội.

26 Hãy đoạn tuyệt với gian ác, trở về cùng Đấng Tối Cao, và cực lực ghét mọi điều ghê tởm.

27 Trong âm phủ, ai nào ca ngợi Đấng Tối Cao, nếu những kẻ đang sống không dâng lời cảm tạ?

28 Người đã chết thì hết xưng tụng, vì nó không còn nữa; chỉ người đang sống và khoẻ mạnh mới ca ngợi Đức Chúa.

29 Lòng lân tuất của Đức Chúa cao cả dường bao, ơn tha thứ dành cho kẻ trở lại với Người lớn lao biết mấy!

30 Vì người ta không nắm được tất cả mọi sự,

và con người đâu phải là bất tử!

³¹ Có chi chói lọi hơn mặt trời? Thế mà nó cũng phải lặn đi.

Hướng chi nòi huyết nhục chỉ nghĩ những điều xấu.

³² Chính Người mới giám sát sức mạnh trời cao thăm, còn nhân loại hết thảy chỉ là đất là tro.

(Huấn Ca 17, 25-32).

* Một cách cải hóa tốt là mỗi ngày nghe một câu Phải. Nói một lời Phải. Trọng một điều Phải. Làm một việc Phải.. Cứ như vậy..tất " Hữu xạ tự nhiên hương ".

* Châu Minh Máu Thánh Chúa.

De colores.

Liên Nhóm Bordeaux (Chị Bé Ba)

Sau khi tham dự hai khóa 27 và 28 ở Đức về, Liên Nhóm Bordeaux gặp lại nhau trong niềm hân hoan, huynh đệ. Thật là Hồng Phúc cho Liên Nhóm Bordeaux, kỳ này có Cha Nguyễn Đức Thanh linh hướng nên số cursillistas tham dự lên tới gần 20 người.

Sau lời chào gặp gỡ, tất cả đọc kinh Cầu Chúa Thánh Thần, đọc Phúc Âm. Tạ ơn Chúa đã cho hai khóa 27 và 28 thành công và cầu nguyện cho các anh chị ở Paris sắp sửa đi hành hương Đất Thánh Jerusalem được nhiều Ôn Lành trên đường đi tìm Chúa.

Chia sẻ kinh nghiệm sống Đức Tin ngày thứ Tư, có sự linh hướng của Cha Thanh nên phần chia sẻ thật vui và sống động. Sau cùng là kinh Tạ Ôn.

Kết thúc buổi họp, như ông bà thường nói « Có thực mới vực được đạo » thế là yến tiệc được bày ra do Trưởng Liên Nhóm thiết đãi.

Xin chia vui là kỳ họp nhóm tới sẽ có Cha Nguyễn Duy Phương, cursillista khóa 18 sẽ là Cha linh hướng của Liên Nhóm Bordeaux và cũng xin tất cả anh chị em cầu nguyện cho Cha Micae Nguyễn Khắc Minh, cursillista khóa 27 vừa được giải phẫu ruột dư mau chóng phục hồi sức khỏe để phụng sự Thiên Chúa. Decolores !

Liên Nhóm Térésa, Sarcelles, Gonesse, Villiers Le Bel (anh chị Many Hùng)

Hôm nay Chúa nhật 05/12, anh chị em Liên Nhóm Térésa họp cách đặc biệt cảm ơn Cha Tâm đã giúp linh hướng cho Liên Nhóm trong suốt niên khóa qua, và cũng để chúc Cha thượng lộ bình an, ngày 06/01/2011 Cha Tâm sẽ rời Pháp trở về Việt Nam sau nhiều năm đèn sách.

Như thường lệ buổi họp được bắt đầu bằng ôn lại lời tuyên hứa trước khi lên lãnh Sư Vụ Lệnh. Sau đó là lời cầu nguyện theo thánh vịnh 145 :Phúc thay người trông cậy Chúa. Phần học hỏi Lời Chúa, anh nhóm trưởng lựa đoạn Tin Mừng (Mt 11,2-11) Chúa nhật thứ 3 mùa Vọng. Trong phần chia sẻ, nhiều anh chị thắc mắc tại sao có

JOURNAL
Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
4 Place Watteau
95120 Ermont —France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

sự hiện diện của Chúa Giêsu trong mùa Vọng là mùa mong đợi Chúa đến, Chúa chưa Giáng Sinh sao lại có sự hiện diện của Chúa Giêsu ? Một vài anh chị cũng thắc mắc về nỗi nghi ngờ của thánh Gioan Tẩy Giả, khi sai môn đệ đi hỏi Chúa Giêsu : « Thừa Thầy, Thầy có đúng là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác ? »

Cha Tâm giải thích cặn kẽ, mọi người phấn khởi và tiện đà hỏi tiếp nhiều câu hỏi khác liên quan đến Thánh Kinh. Quay đi quay lại đã đến 17 giờ, thế là kỳ này lại tạm gác những chia sẻ về kinh nghiệm sống ngày thứ Tư.

Đặc biệt kỳ họp này có cả anh chị Chủ tịch cùng tham dự nên anh chị em rất phấn khởi.

Cũng như các kỳ họp trước, họp vừa kết thúc thì quà bánh lại được bày ra. Đặc biệt kỳ này chị Lệ Chi cho Cha Tâm và anh chị em thưởng thức bánh galette des rois thật ngon miệng, lại đi trước thời gian, chưa đến lễ Ba Vua mà đã ăn galette des Rois rồi. 19 giờ anh chị em ra về vui vẻ, và hẹn gặp lại nhau trong tháng tới ■

